

Tiltalt i straffesagen

Markus D.

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 1, nr. 2), litra b), i direktiv 2001/83/EF af 6. november 2001⁽¹⁾, som ændret ved direktiv 2004/27/EF af 31. marts 2004⁽²⁾, fortolkes således, at stoffer eller sammensætninger af stoffer i denne bestemmelses forstand, som kun påvirker — men ikke genopretter eller ændrer — de fysiologiske funktioner hos mennesker, kun skal anses for et lægemiddel, når de har en terapeutisk fordel eller i hvert fald bevirker en positiv påvirkning af kroppens funktioner? Falder stoffer eller sammensætninger af stoffer, som alene indtages på grund af deres psykoaktive virkninger, der fremkalder en rustilstand, og derved i hvert fald har en sundhedsskadelig effekt, følgelig ikke ind under direktivets lægemiddelbegreb?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/83/EF af 6.11.2001 om oprettelse af en fællesskabskodeks for humanmedicinske lægemidler (EFT L 311, s.67).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/27/EF af 31.3.2004 om ændring af direktiv 2001/83/EF (EUT L 136, s. 34).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af
Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg (Tyskland)
den 2. juli 2013 — H.T. mod Land Baden-Württemberg**

(Sag C-373/13)

(2013/C 325/14)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg

Parter i hovedsagen

Sagsøger: H.T.

Sagsøgt: Land Baden-Württemberg

Præjudicielle spørgsmål

- 1) a) Skal bestemmelsen i artikel 24, stk. 1, første afsnit, i direktiv 2004/83/EF⁽¹⁾ vedrørende medlemsstaternes forpligtelse til at udstede en opholdstilladelse til personer, som har fået tildelt flygtningestatus, også overholdes ved ophævelsen af en allerede udstedt opholdstilladelse?
- b) Skal denne bestemmelse fortolkes således, at den er til hinder for, at en anerkendt flygtnings opholdstilladelse kan ophæves eller afsluttes (f.eks. ved en udvisning efter

national ret), hvis betingelserne i artikel 21, stk. 3, sammenholdt med stk. 2 i direktiv 2004/83/EF eller »tvingende hensyn til statens sikkerhed eller den offentlige orden« som omhandlet i artikel 24, stk. 1, første afsnit, i direktiv 2004/83/EF ikke foreligger?

2) Såfremt spørgsmål 1 a) og b) besvares bekræftende:

- a) Hvordan skal udelukkelsesgrunden »tvingende hensyn til statens sikkerhed eller den offentlige orden« i artikel 24, stk. 1, første afsnit, i direktiv 2004/83/EF fortolkes med hensyn til de farer, som støtten til en terrororganisation indebærer?
- b) Kan der foreligge »tvingende hensyn til statens sikkerhed eller den offentlige orden« som omhandlet i artikel 24, stk. 1, første afsnit, i direktiv 2004/83/EF, hvis en anerkendt flygtning bl.a. ved indsamling af donationer og løbende deltagelse i arrangementer med nær tilknytning til PKK har støttet PKK, selv om betingelserne for en undtagelse fra forbuddet mod refolement i henhold til Genèvekonventionens artikel 33, stk. 2, og dermed også betingelserne i artikel 21, stk. 2, i direktiv 2004/83/EF ikke er opfyldt?

3) Såfremt spørgsmål 1 a) besvares benægtende:

Kan en opholdstilladelse, der er udstedt til en anerkendt flygtning, kun ophæves eller afsluttes (f.eks. ved en udvisning efter national ret) i henhold til EU-retten, hvis betingelserne i artikel 21, stk. 3, sammenholdt med stk. 2 i direktiv 2004/83/EF (henholdsvis de i det væsentlige enslydende efterfølgende bestemmelser i direktiv 2011/95/EU) foreligger?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2004/83/EF af 29.4.2004 om fastsættelse af minimumsstandarder for anerkendelse af tredjelandstatsborgere eller statsløse som flygtninge eller som personer, der af anden grund behøver international beskyttelse, og indholdet af en sådan beskyttelse, EUT L 304, s. 12.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af
Gerechthof Den Haag (Nederlandene) den 22. juli 2013
— FNV Kunsten Informatie en Media mod Staat der
Nederlanden**

(Sag C-413/13)

(2013/C 325/15)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Gerechthof Den Haag

Parter i hovedsagen

Sagsøger: FNV Kunsten Informatie en Media

Sagsøgt: Staat der Nederlanden

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal EU's konkurrenceregler fortolkes således, at en bestemmelse i en kollektiv overenskomst indgået mellem sammenlutninger af arbejdsgivere og arbejdstagere, hvori det er aftalt, at selvstændige, der på grundlag af en kontrakt om en bestemt opgave udfører det samme arbejde for arbejdsgiveren som de arbejdstagere, der er omfattet af overenskomsten, skal oppebære et vist minimumshonorar, falder uden for anvendelsesområdet for artikel 101 TEUF allerede af den grund, at bestemmelsen findes i en kollektiv overenskomst [?]
- 2) Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende, falder denne bestemmelse da uden for anvendelsesområdet for artikel 101 TEUF, såfremt bestemmelsens formål (bl.a.) er at forbedre ansættelses- og arbejdsvilkårene for de arbejdstagere, der er omfattet af overenskomsten, og har det herved også betydning, om disse ansættelses- og arbejdsvilkår af denne grund forbedres direkte eller kun indirekte [?]

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Juzgado Contencioso-Administrativo de Oviedo (Spanien) den 23. juli 2013 — Mario Vital Pérez mod Ayuntamiento de Oviedo

(Sag C-416/13)

(2013/C 325/16)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Juzgado Contencioso-Administrativo de Oviedo

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Mario Vital Pérez

Sagsøgt: Ayuntamiento de Oviedo

Præjudicielt spørgsmål

Er artikel 2, stk. 2, artikel 4, stk. 1, og artikel 6, stk. 1, litra c), i Rådets direktiv 2000/78/EF ⁽¹⁾ af 27. november 2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv samt artikel 21, stk. 1, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder ⁽²⁾, for så

vidt som de forbyder enhver forskelsbehandling på grund af alder, til hinder for, at der i en kommunal meddelelse om udvælgelsesprøve, som udtrykkeligt anvender en medlemsstats regionale lov, fastsættes en maksimal aldersgrænse på 30 år for adgang til en stilling som betjent i lokalpolitiet?

⁽¹⁾ EFT L 303, s. 16.

⁽²⁾ EFT 2000 C 364, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Oberster Gerichtshof (Østrig) den 23. juli 2013 — ÖBB Personenverkehr AG mod Gotthard Starjakob

(Sag C-417/13)

(2013/C 325/17)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Oberster Gerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøgt og revisionsappellant: ÖBB Personenverkehr AG

Sagsøger og revisionsindstævnt: Gotthard Starjakob

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 21 i chartret om grundlæggende rettigheder, sammenholdt med artikel 7, stk. 1, artikel 16 og artikel 17 i direktiv 2000/78/EF ⁽¹⁾, fortolkes således, at
 - a) en arbejdstager, for hvem arbejdsgiveren først har fastsat en ukorrekt skæringsdato for oprykning på grundlag af en lovbestemt ordning for medregning af tidligere anciennitet, der er aldersdiskriminerende, i hvert fald har krav på betaling af lønforskellen under hensyn til den ikke-diskriminerende skæringsdato for oprykning,
 - b) eller således, at medlemsstaten ligeledes har mulighed for gennem ikke-diskriminerende ordning for medregning af tidligere anciennitet at bringe forskelsbehandlingen på grund af alder til ophør uden økonomisk udligning (gennem fastsættelse af en ny skæringsdato for oprykning og samtidig forlængelse af perioden for oprykning til næste løntrin), navnlig når denne lønneutrale løsning har til formål at sikre arbejdsgiverens likviditet samt at undgå en uforholdsmæssig byrde som følge af fornyet beregning?

- 2) Såfremt spørgsmål 1, litra b), besvares bekræftende: